

freds, kontrollen var god, og der var ingen problemer, ej heller i den retorik, som fru Tina Nødergaard lige kom med, nemlig at man godt kan gøre tingene, selv om det er på en billigere måde. Det viste sig bare her, at det ikke helt passede sammen, og at der var store problemer.

Desværre viste det sig også, at det ikke var ministerens system, der afslørede de her ting, det var pressen og andre. Derfor duer det efter min og Socialdemokratiets mening ikke at halse bagefter. Vi skal have et robust system, der er i stand til at gribe ind over for dem, der vil snyde med fødevarer, der skulle have været destrueret, men sælges som menneskeføde. Det kan vi ikke have, og derfor er det godt, at der nu er blevet lavet et nyt forlig, og at vi på baggrund af det her justerer fødevarereloven. Det er ganske udmærket.

Det er sådan, at det var Socialdemokratiets nye formand, fru Helle Thorning-Schmidt, der startede med at tage hindbærsagen op. Jeg husker, hvordan hun blev hånet her i salen for at tale om noget, der var så irrelevant som hindbær. Der var altså over 1.000 mennesker, der blev syge, fordi man importerede hindbær fra Polen, der var vasket og skyllet i kloakvand. Der var endda også folk, der døde af det. Det var det, der startede alt det her, og nu står vi så med det resultat, at vi måske kan se frem til at få et system, der er mere robust over for dem, der vil snyde.

Det her lovforslag har været fremsat før, og der er kommet nogle ganske få ændringer i forhold til tidligere. Jeg kan derfor også sige, at vi i dag har drøftet i Fødevarerudvalget, at vi synes, det godt må vente en måneds tid mere med at træde i kraft, fordi det er så stort og kompliceret et område – som også Venstres ordfører sagde – at vi godt vil give det lidt mere tid. Alle, der vil være med til at kvalificere vores fødevarerebat, for at vi får sunde fødevarer, skal være mere end velkomne på det her område, hvilket også er sagt til offentligheden, så man får lidt mere tid til at spille med på det her.

En af de ting, der er ændret, er spørgsmålet om klageenheden. Det er en af de ting, jeg gerne vil problematisere lidt. Måske kan vi få et samråd med ministeren i udvalget, for det er utrolig vigtigt, at vi her får en form for en uafhængig instans, så det ikke bliver sådan, at man sætter ræven til at vogte gæs, nemlig at det er Fødevarerstyrelsen og fødevarerkontrollen, der kontrollerer sig selv. For vi ved altså, at et af de største problemer her er, at man ikke får den samme

straf for den samme forseelse. Jeg står her med en række kontrolrapporter bare fra i år, der viser, at man bliver behandlet meget forskelligt. Folk, der skulle have haft en bøde, får ingen; folk, der får en bøde, får en forkert bøde, osv. Der skal ikke hænges nogen medarbejdere ud, men vi har lagt vægt på i fødevarerforliget, at der også bliver afsat penge til, at vi kan efteruddanne medarbejderne, således at man er oplyst på det samme grundlag. Det skal ikke gå ud over en bestemt virksomhed, at en kontrollant har en dårlig dag. Alle virksomheder skal behandles ens. Jeg kender godt argumentet med, at man hverken bliver mere eller mindre syg af at have købt nogle varer hos en lille købmand end hos en større virksomhed osv. Ensartethed er en vældig god ting, og det betyder, at det er noget af det, vi skal have fokus på i udvalgsarbejdet, nemlig at vi får mere ensartethed. Det har stort set samtlige høringssvar, vi har fået, peget på.

Så vil jeg gerne spørge ministeren om den bagatelgrænse, der ligger. Kan vi ikke få en definition af, hvad en bagatelgrænse er for noget? Og hvornår kommer den i anvendelse?

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at vi nu får et mere risikobaseret system. Jeg synes, det er en diskussion værd, om det, at 16 kiks har en overskredet salgsdato, skal takseres lige så voldsomt som flere tons kød, der ulovligt bliver importeret og solgt til pizzeriaer og den slags ting. Skal det være omfattet af den samme bødestørrelse?

Jeg har tidligere plæderet for, at det burde være sådan, at de store engrosvirksomheder og andre fik en bøde efter, hvor stor deres omsætning var. Det er jo klart, at en lille kiosk skal arbejde længere tid for at kunne betale samme bøde som en kæmpe stor virksomhed. Vi ved også, at det har den store virksomhed kompenseret for ved at få virksomheden splittet op. F.eks. er Bilka og andre store varehuse sektioneret, således at man aldrig nogen sinde vil komme til at få den store bøde. Det er nogle ting, som vi skal have fokus på. Men frem for alt synes vi, at vi er kommet et skridt i den rigtige retning.

Nu har vi lavet et 3-årigt forlig, men det er vigtigt at sige, at vi vil følge udviklingen meget, meget tæt, altså om vi nu får de nødvendige ressourcer til at gennemføre den effektive kontrol, således at vi ikke hver eneste dag skal opleve historier om problemer med fødevarer, der er usunde, og andre problemer, så vi kan få en ordentlig fødevarerpolitik og nogle sunde fødevarer i Danmark. Det lægger vi meget vægt på.